

DE NOORD-BRABANDER

Staat- en Letterkundig Dagblad.

Abonnementen te Paris
voor de Stad 12.
Frankrijk per post 14.

(Verschijnt driemaal in de week. Dinsdag, Dondensdag en Zaterdag.)

ADVERTENTIE
15 cents de regel
35 cents de regel

EEN NIEUW DAGBLAD IN NOORD-BRABAND

Het sedert eenigen tijd loopend gerucht heeft zich bevestigd. Een nieuw dagblad is verschenen: **DE TIJD, Godsdiens- en Staatkundig Dagblad.**

Ons voornemen was stellig genomen, om over hetzelfde niet te spreken, dan in de uiterste noodzakelijkheid: dan namelijk, wanneer het overhoofd begrijselen mocht verdedigen of gevoelen, waarop pligt ons, zeer dwingen te antwoorden.

Tot ons leedwezen zien wij ons genoodzaakt, reeds bij de verschijning van het eerste nummer de pen op te nemen; eensdeels omdat ons blad in het inleidend artikel, of het programma, op eene, naar ons inzien, deloijale wijze wordt aangevallen en anderdeels, omdat wij in dat artikel eene strekking ontdekken, waarop wij ons in gereede verpligt achten, onze lezers aandachtig te maken.

Wij willen ons voor heden slechts tot die twee punten bepalen. Bijna geen enkele paragraaf is er, welke niet stof tot gewichtige bedenkingen oplevert; ja, er wordt op de Catholijken eene zijdelingsche verdenking voorafgezet van burger-oorlog en omwenteling, welke wij uit al de kracht van onze overtuiging van ons en onze geloofsgenooten afwerpen. Doch komen wij tot ons onderwerp.

De deloijale aanval, waarover wij ons, en met recht, beklagen, ligt opgesloten in de wijze, waarop de redactie van het nieuwe dagblad de moeite tracht te bewijzen, dat zij optrede, omdat de Catholijken toch eindelijk eens met een goed blad begunstigd worden. Ziehier de woorden der redactie, die van den verregaanden eigenwaan overvloijen en zeer zeker het kenmerk niet dragen van den echt Catholijken man van nederigheid:

„De katholijken hebben behoefte, IEDEREEN heeft het erkend, en een dagblad, dat duurzaam echt katholieke denkbeelden aankleeft, dat door de eenheid harer redactie, de eenheid van beginselen, en de daaruit volgende volständigkeit van gedragslijn, eene zekere waardigheid bezit, een dagblad, met één woord, waarop zij kunnen rekenen.”

Wij ondernemen het zulk een blad tot stand te brengen.

Wanneer men voorwaar; en wanneer men zich eene aanspraak geprezen heeft, valt er voor een ander niet veel meer te zeggen over,

die ook wel eens zou willen wijzen. Maar dit aanranding, zeer onkiesch, genigt tegen de „genen”, welke tot heden de Catholijken van Nederland vertegenwoordigden, en waaronder wij ons beroemen te behooren. Neen! catholijke Nederlanders, wel heeft de *Noord-Brabander* reeds zeventien jaren voor u geschreven en gestreden; wel heeft een *LE SAGE TEN BAOK* reeds twee en dertig jaren van zijn leven besteed, om in *Godsdienstvriend*, in *Catholijke Nederl. Stemmen* en andere geschriften in ten nutte te wezen; wel is de *Katholiek* voor u in de bres gesprongen; wel hebben nog andere geschriften uwe verdediging op zich genomen, dit alles bedrikt niets: thans is er een profeet onder u opgestaan en die zal u geven wat, volgens de *arkentenis van iedereen*, voor u eene behoefte geworden is; die profeet is alleen in staat aan die behoefte te voldoen, en de *Noord-Brabander*, de *Gravensche voortbrengselen* en al het overige moeten voor hem in het stof nederbuigen.

Dit, wat den geest dier periode betreft; maar nu de daad. — Is het door iedereen erkend dat er behoefte is aan een nieuw catholiek blad? Wij willen liever door anderen dan door ons zelve die vraag beantwoorden.

Wanneer wij de menigvuldige blijken van goedkeuring, instemming en aanmoediging nagaan welke de redactie van den *Noord-Brabander* zijn te beurt gevallen, sedert zij in andere handen is overgegaan, (de soort van *tusschenregering*, welke slechts kort heeft plaats gehad en niet gelukkig was, zal hier, in het oog van geen weldenkend en loyaal beoordeelaar, pre-judiciëren) kunnen wij die behoefte, waarvan het programma spreekt, niet voor zoo algemeen erkend houden; en blijft die behoefte voor ons nog onverklaarbaarder, wanneer wij daarbij nagaan, dat wij juist die vereerende blijken ontvingen, nadat de redacteur, welke thans het nieuwe dagblad ondernomen heeft, van den *Noord-Brabander* verwijderd was; dan houden wij de verschijning van dit dagblad, zelfs voor eene superfetatie van de Noord-Brabandsche periodieke pers.

De redactie van den *Noord-Brabander* stelt die blijken van hooge goedkeuring, welke zij nog dagelijks ontvangt, genoegzaam op prijs, om reeds daaruit een voldoende bewijs te putten voor het gebrek van behoefte aan een nieuw dagblad: dit gebrek echter komt nog meer uit, wanneer men nagaat, dat in al het

goede, wat het programma belooft, reeds door den *Noord-Brabander* en de *Gravensche drukkerij* is gedaan. De nieuwe onderneming de voldoening aan eene erkende behoefte te zien, ontwaren wij in dezelve niets anders, dan eene zucht van terzijde streeving, zoo niet van onderkruiping, welke zeer slecht met de christelijke liefde, vooral bij zekere personen, strokende is. — Doch de *Noord-Brabander* blijft op het gezond oordeel van het publiek rekenen. Zeventien jaren lang heeft hij den goeden weg bewandeld. Zal het nu genoeg zijn dat zich iemand voordoeft, die belooft, gedeeltelijk en wel wat zijne goede zijde betreft, denzelfden weg te zullen bewandelen, om hem van de baan te drijven? Neen! zoo onregvaardig, zoo liefdeloos, zal het publiek niet zijn, hierop vertrouwen zoo wel de redactie als de uitgever van den *Noord-Brabander*.

Thans nog een woord over de strekking van het nieuwe dagblad.

Het zonderling, gewrongen, opstel van het programma en vooral de grove meentelooze, waaraan de redactie van de *Tijd* zich heeft schuldig gemaakt, laat niet na stof te leveren tot zwaarwichtige bedenkingen.

Verdediging van de regten der Catholijken, zoo wel geestelijke als staatkundige; handhaving hunner belangen, terregtwijzing der valsche berichten over hen, door de Nederlandsche dagbladen veelal zoo gretig verspreid; de geest van het Catholicismus, als behoudend beginsel ten steunpunt der maatschappij, door de Voorzienigheid zelve gesteld; met één woord, het Catholicismus, met deszelfs hart en uitvloeielen, zie daar wat, (even als bij ons, het zijn in het voorbijgaan gezegd) zij de redactie van de *Tijd*, op den voorgrond staat. Dit alles ver is alles wel; maar hoe moet men verwonderd staan, als men een weinig lager deze meer dan zonderlinge woorden leest:

„Wij zijn onafhankelijk: wij vertegenwoordigen niemand. Wij zijn de uitdrukking van niemand. Noch de geestelijkheid, heere, of lagere, noch de Catholijken, niemand aansprakelijk voor onze opinien, dan wij alleen, omdat wij in het verdedigen der algemeen en CATHOLIEKE belangen het orgaan zijn van NIEMAND DAN VAN ONS ZELVEN.”

Zelden wij het niet dat een profeet van opgestaan! Overdreven en pretentueus, het en eigenwaan is niet ligt denkbaar, maar ook grove inconsequentie is wellicht tamen voorafge-

